

**ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ЕДНА ДУША ПРЕЗ МНОГО
ГЪРЛА**

chitanka.info

Думата е за славните момчета, които седят по градинските пейки, клатят си краката и връзват снопове от собствените си празни фрази. Герои на словото, герои са и на парабелизма, когато той е насочен срещу работнишките гърди. В душите им свети образът на Махно, по устата им противоболшевишка пяна, а зад гърба им, ту явно, ту незнаяно и за тях, се усмихва Прудкин.

— Защо стреляхте срещу работниците в Бели Мел, в Пловдив и другаде?

„Революционерът“ си оправя яката, сбръчква вежди и отсича съкрушително:

— Ние сме анархисти. Хора на парабелизма и бомбата, никой да не ни провокира.

— Пазете револверите си не за пролетариата, нима вашите куршуми другаде не отиват? Спомняте ли си, че се редихте на майските манифестации заедно с черното си знаме зад гърбовете на ония, които стреляхте после?

— Това е друг въпрос.

— Въпросът е един, приятелю: който стреля срещу работници, на страната на работниците ли е?

— Да, но когато вие упражнявате непоносим терор в Русия! Против него ние днес ще протестираме пред Колчаковата аптека.

— Все към Колчаковци ви тегли. Но вие бихте могли да слезнете още по-надолу. Например до „Ломска“ — там е главната квартира на общоделците.

„Революционерът“ се обижда и псувайки общоделците, си отива. Но общоделците съвсем не се сърдят на приятелите си. Те ги мазнят с паче перо. „Епоха“ — извор на епохални глупости и подлости — отделя цяла колона за публичното събрание на анархистите. Под громкото заглавие „Анархистите на работа“ общоделската газетка разправя какво се говорило на събранието. Какво може да се говори там? Против буржоазията, против световния империализъм, против социалпредателите, противдружбашките властници? Моля. Това е безинтересно!... Помните ли какво пишеше позивът на пловдивските анархисти, когато те бяха упражнили своята професия — провокаторството? „Тесняците, казваше позивът, се уплашиха да не им експроприираме клуба.“ Нима може на събранията им да се говори против някого друго освен комунистите? „Анархистите на работа“

— пише „Епоха“. Да, на работа. Те винаги са вършели добра работа на буржоазията. Даже „Пряпорец“ не забравя да ги похвали. Добре говорили и тримата оратори.

„И тримата оратори описаха болшевишкия режим като суров, кървав и много по-тиранически от царския.“

— Видите ли? Много по-тиранически от царския...

Така казват спекулантите от „Пряпорец“.

Това повтарят социалпредателите от „Нишка“.

Същото разправят и анархистите — тези, които били „начело на много въстания против болшевиките“.

Има ли право съветската власт да ги подръпва за ушите, когато те са „начело“, а „позади их спешит батюшка Врангел“? Не, разбира се. Нищо, че тя вдигна глас за Сако и Ванцети, нищо, че се застъпваше за непредаването на испанските анархисти, нищо, че ги остави тъй свободни, че от скука почнаха да вдигат влакове на въздуха, а после прескачаха границата и отиваха на гости в „свободна“ Румъния. „Болшевишката власт е много по-непоносима от царската!“

Анархистите разправят, общоделците повтарят, демократите го пеят по ноти, а народняците вероятно от възторг са примрели...

Кой говори всъщност?

Една душа през много гърла — разноцветната душа на буржоазията.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.